

.....

ГОСПОДАРСЬКЕ ПРАВО; ГОСПОДАРСЬКО-ПРОЦЕСУАЛЬНЕ ПРАВО

.....

УДК 346.546

DOI <https://doi.org/10.32840/pdu.2021.1.8>

Т. І. Швидка

ORCID ID: 0000-0002-6152-2705

доктор юридичних наук, доцент,

асистент кафедри господарського права

Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого,

адвокат

БОРОТЬБА З ВИЯВАМИ НЕДОБРОСОВІСНОЇ КОНКУРЕНЦІЇ: ПРОБЛЕМИ ЗАКОНОДАВЧОГО РЕГУЛЮВАННЯ В УКРАЇНІ

Стаття присвячена розгляду поняття «конкуренції» з точки зору характеристики добросовісності і недобросовісності. Конкуренція визначається у законодавстві України як «змагання між суб'єктами господарювання, що здійснюється з метою здобуття переваг над іншими суб'єктами господарювання, використовуючи власні переваги, завдяки чому виникає можливість для покупців та інших суб'єктів господарювання обирати». Ключовим у цьому визначенні є «здобуття переваг завдяки власним досягненням». Коли переваги здобуваються завдяки чужим позначенням, використанню чужого імені, шляхом дискредитації інших суб'єктів, введення в оману споживачів, то йдеться вже про недобросовісну конкуренцію або боротьбу, яка, на жаль, має дуже розповсюджене застосування. Враховуючи важливість цього аспекту та кількість виявів недобросовісної конкуренції, постає нагальне питання щодо введення дієвого механізму боротьби із виявами недобросовісної конкуренції у підприємницькій діяльності та реформування існуючого законодавства.

Варто додати, що для вітчизняної науки й економіки аналіз основних питань теорії конкуренції набуває особливої актуальності насамперед через те, що наша держава проводить економічну політику, маючи за мету забезпечити розвиток ринкових відносин при збереженні провідної ролі держави в функціонуванні певних галузей національної економіки, а після підписання Угоди про асоціацію – ще й успішну інтеграцію України у світовий економічний простір, що потребує детального аналізу сутності конкурентоспроможності в нових умовах господарювання. Сприяти досягненню цілей, прискореному розвитку ринкової економіки і посиленню конкурентних переваг нашої країни може накопичення теоретичних знань і їх практичне застосування.

Наразі у світовій економічній і діловій практиці категорія недобросовісної конкуренції має досить широке тлумачення, під якою розуміються будь-які цілеспрямовані дії суб'єкта ринку проти конкурента, здійснювані недозволеними методами. Серед загальних ознак виявів недобросовісної конкуренції можна вказати те, що за її наявності дії суперечать торговим та іншим звичаям у господарській діяльності; посягають на ділову репутацію суб'єкта господарювання; призводять або можуть призвести до змішування.

З огляду на вказане вище, постає питання стосовно реального закріплення правил і принципів конкуренції, адже в жодному нормативно-правовому акті вони не наведені, як і немає єдиного підходу до бачення того, що саме є принципами і правилами конкуренції (а отже, їх уніфікованого й загальноприйнятого трактування). Крім того,

законодавство побудоване казуїстичним шляхом, тобто існує перелік правопорушень і передбачена відповідальність за них, але склади цих правопорушень не визначені.

Ключові слова: недобросовісна конкуренція, конкурентна політика, добросовісність, господарська діяльність, економічна політика держави.

Вступ. Формування принципів добросовісної конкуренції у підприємницькій діяльності є важливим завданням конкурентної політики держави. Розвиток добросовісної конкуренції прямо залежить від ефективності регулювання, застосування організаційно-правових та економічних заходів розвитку і стимулювання конкуренції чесними й добросовісними методами, сформованими в суспільстві завдяки правилам етики, звичаям ділового обороту, а також рівню правової культури і свідомості громадян. Контроль за регулюванням добросовісності залежить від застосування і впровадження у життя дієвих та ефективних механізмів захисту від недобросовісної конкуренції.

Постановка проблеми. Нині існує велика кількість виявів недобросовісних практик у конкурентній боротьбі, проте реального дієвого механізму захисту від недобросовісної конкуренції немає. До того ж ця проблема стає складнішою через застарілість законодавчих норм. Основним законом щодо регулювання виявів недобросовісної конкуренції є Закон України «Про захист від недобросовісної конкуренції», прийнятий у 1996 році. Він має певний перелік дій, що кваліфікуються як «недобросовісна конкуренція».

Проте варто нагадати, що сучасна недобросовісна конкуренція набуває нових форм, для боротьби з якими наразі не створено ефективних методів. Крім того, вияви недобросовісної конкуренції посягають не лише на нормальне ведення господарської діяльності. Часто такі дії торкаються сфери інтелектуальної власності суб'єкта господарювання. Отже, застарілість норм, розгалуженість законодавства, проблеми притягнення до відповідальності є українськими актуальними питаннями, які потребують дослідження як у теоретичному, так і у практичному аспектах.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання правового забезпечення добросовісної конкуренції та регулювання недобросовісної конкуренції розглядали у своїх працях вчені О. Бакалінська,

О. Безух, О. Благоразумова, О. Джуринський, І. Коваль, Ю. Слободчикова, С. Шкляр, Р. Щокін та інші.

Попри те, що окреслене питання стало предметом вивчення великої кількості фахівців – представників різних галузей знань, а також беручи до уваги особливості сучасної ринкової економіки, існує потреба в уточненні і конкретизації багатьох фундаментальних проблем, зокрема, щодо впровадження дієвих норм регулювання виявів недобросовісної конкуренції.

Мета статті – на основі аналізу наукових праць і нормативно-правових актів, що регулюють питання забезпечення захисту від недобросовісної конкуренції, виявити існуючі проблеми в цій сфері, визначити, що саме є добросовісною конкуренцією, які ознаки вказують на вияви недобросовісної конкуренції та якими шляхами необхідно з ними боротися.

Виклад основного матеріалу. Ключовим елементом системи ринкових відносин є саме конкуренція. Вона сприяє більш повному використанню потенціалу суспільства та узгодженості поведінки суб'єктів господарювання. Теорія ринкової конкуренції швидко розвивається і набуває широкого практичного застосування. Перелічені причини дають змогу зрозуміти, що її вивчення має бути одним із найважливіших складників досліджень ринку, ринкових відносин і економіки, за результатами яких має бути створено підґрунтя для вироблення стратегії і тактики діяльності.

Вивчення наявних дефініцій і думок науковців дозволяє стверджувати, що конкуренції притаманні як негативні, так і позитивні риси. В Україні протягом тривалого часу увага акцентувалася здебільшого на негативних наслідках конкуренції, до яких відноситься витіснення дрібних виробників великим капіталом, збіднення одних і збагачення інших, різке зростання майнової диференціації населення і посилення соціальної несправедливості, збільшення рівня безробіття, інфляції.

Це пояснюється тим, що в нашій державі панувала командно-адміністративна система, за якої у практиці господарювання була відсутня конкуренція, яка є рушійною силою ринкової економіки (що було неодноразово доведено), оскільки в умовах, які формує конкуренція, перемагає той, хто створює дійсно високоякісну продукцію, використовуючи науково-технічні досягнення, перевірені методи організації праці, звертаючись до найменших затрат виробництва. Користь для суспільства від конкуренції є очевидною через стимулювання економії ресурсів, необхідність частого оновлення асортименту й моніторингу ринку науково-технічних новинок для активного їх впровадження у виробництво [7].

У контексті сказаного не можна не згадати того, що конкуренція має бути добросовісною. Це дуже важливо. Пояснимо. Як відомо, добросовісність визначається саме як морально-етична категорія, яка характеризує інтелектуальні й моральні якості особистості [8], як презумпції суб'єктів конкурентного права, адже при реалізації права на добросовісну конкуренцію мають бути встановлені певні обмеження, порушення яких визнається зловживанням правом. Одночасно з цим О.В. Благораумова переконана, що вихід за межі добросовісної конкуренції відбувається здебільшого через наявність необхідності оцінки конкурентної поведінки як суперечливої насамперед вимогам добрих звичаїв, добросовісності, розумності та справедливості [4, с. 93].

Додамо, що поняття «добросовісна конкуренція» є оцінним. Його визначення, на жаль, на національному рівні не закріплено в жодному нормативно-правовому акті. В нашій державі для закріплення й забезпечення дієвості принципу добросовісної конкуренції слід передбачити норми, спираючись на приписи яких регулювалося б питання формування й розвитку ринкових відносин, організації здорового суперництва суб'єктів господарювання, що означає свободу як доступу до ринку, так і економічної діяльності на ньому [1, с. 18].

За ринкової економіки дотримання принципів добросовісної конкуренції,

обмеження монополізації ринку і здійснення за цим державного контролю – одні з ключових умов нормального функціонування економіки. Світова практика захисту від несумлінної конкуренції розпочинається з прийняття у 1883 році Паризької конвенції про охорону промислової власності (далі – Конвенція) [4]. Здійснивши невеличкий історичний екскурс, хотілося б зазначити, що Україна приєдналася до згаданої Конвенції 25 грудня 1991 року, а уже в 1996 році було введено в дію Закон України «Про захист від недобросовісної конкуренції», який нині вважається основою для регулювання відносин недобросовісної конкуренції [10] поряд із Законом України «Про захист економічної конкуренції» [9].

Вперше термін «недобросовісна конкуренція» був вжитий у Франції на початку ХІХ ст., хоча як явище вона виникла набагато раніше, безпосередньо в період формування ринкових відносин. Пізніше він був конкретизований і з'явився в інших країнах на позначення тіньової, нелегальної, тотальної конкуренції. Визнаючи перевагу серед інших сфер промислової власності, французький юрист П. Руб'є запропонував таку класифікацію дій, що становлять недобросовісну конкуренцію: «Дії, що призводять до змішання, плутанини, дискредитації, внутрішньої дезорганізації підприємств, суперників і загальної дезорганізації ринку» [11, с. 24].

Звертаючись до історії формування законодавчого регулювання недобросовісної конкуренції, варто згадати згадану вище *Паризьку конвенцію про охорону промислової власності від 20 березня 1883 року* [8], яка є основоположною в регулюванні недобросовісної конкуренції.

Конвенція не містить єдиних правових норм стосовно регулювання промислової власності у країнах-учасницях, а керується тим, що основні питання охорони об'єктів промислової власності регулюються на рівні внутрішнього законодавства. Згідно з приписами документа держави мають можливість приєднатися до неї, обов'язковою умовою при цьому є дотримання як універсальних правил, визначених Конвенцією, так і норм внутрішнього законодавства. Універсальність

цього акта полягає у створенні пільгових умов для отримання охорони об'єктів промислової власності іноземцями.

Крім того, Конвенція врегульовує питання промислової власності щодо патентів, товарних знаків, промислових зразків, корисних моделей, фірмових найменувань, географічних знаків і всіх виявів недобросовісної конкуренції. Конвенція встановлює низку загальних правил, яких повинні дотримуватися всі договірні держави. Вона передбачає обов'язок кожної з них забезпечувати ефективний захист від недобросовісної конкуренції. З огляду на форми та зміст цього положення, вбачається, що захист від недобросовісної конкуренції є певним принципом, якого має неухильно дотримуватися кожна держава. У цьому випадку не можливо застосувати такий підхід до регулювання правовідносин як «національний режим».

Загалом питання добросовісної конкуренції – ключова вимога часу, оскільки від її дотримання залежить формування ефективної ринкової економіки на міжнародному, наднаціональному рівнях. Доцільно зазначити, що саме тому економічний складник критеріїв вступу до Європейського Союзу є ледь не найважливішим елементом, оскільки ЄС прагне до співпраці з конкурентоспроможним ринком держави. Отже, забезпечення повноцінного захисту від недобросовісної конкуренції наразі є украй важливим питанням для України.

Згадуючи, окрім Конвенції, зарубіжне законодавство, варто зазначити, що під недобросовісною конкуренцією законодавці й практики розуміють конкуренцію, яка суперечить чесним звичаям в області промисловості й торгівлі. Таке визначення конкретизується в законодавчих актах за допомогою відомих, широко застосовуваних загальних критеріїв цивільного права – права «добрих вдач», «доброї совісті». Так, закон Німеччини «Про недобросовісну конкуренцію» (1909 рік) визначає недобросовісну конкуренцію як таку, що суперечить добрим правам, а ст. 2 аналогічного швейцарського закону (1986 рік) визнає «недобросовісною і незаконною всяку поведінку або комерційну практику, що суперечить добрій торговельній прак-

тиці». Однак, на відміну від німецького й швейцарського законів, нормативні акти країн Центральної й Східної Європи вводять у це визначення критерій заподіяння шкоди недобросовісними конкурентними діями або компанії конкурентові, або споживачам.

Закони Швейцарії й Франції, Угорщини й Болгарії, Чехії й Словаччини, а також спеціальні нормативні акти Німеччини прямо забороняють недобросовісні конкурентні заходи, поведінку або практику, які вводять в оману споживача щодо характеру товарів, їхньої якості й безпеки, регулюють розроблені заходи захисту споживачів, що здобувають товари поза місцями звичайного ведення торгівлі: «на порозі будинку», «на ходу», тобто в умовах, фактично нав'язаних споживачеві, що й позбавляють його можливості обміркувати покупку [2, с. 89].

Щодо Європейського Союзу, то нормативні положення, які стосуються недобросовісної конкуренції, розглядаються в рамках статей 85 і 86 Римського договору ЄС. До них відносяться угоди та узгоджені дії, які можуть вплинути на торгівлю між країнами-членами ЄС і які забороняють дії, що призводять до обмеження або припинення конкуренції всередині Співтовариства. Стаття 86 розглядає таку антиконкурентну поведінку як зловживання домінуючим положенням на ринку одним або кількома учасниками. Стаття 91 передбачає неприпустимість демпінгу, здійснюваного всередині загального ринку.

Підсумовуючи законодавчий досвід зарубіжних країн, варто зазначити, що нині у світовій економічній і діловій практиці категорія недобросовісної конкуренції має досить широке тлумачення. Під нею розуміються будь-які цілеспрямовані дії суб'єкта ринку проти конкурента, здійснювані недозволеними методами.

Найважливішим принципом забезпечення свободи підприємницької діяльності, закріпленим у Основному Законі України, є державний захист конкуренції всіма можливими методами й способами, які не заборонені національним законодавством. Цей принцип дозволяє, серед іншого, не допустити зловживання монопольним становищем на ринку, а також

попереджати і стримувати неправомірне обмеження конкуренції як такої.

Варто зазначити, що механізм, за допомогою якого з'являється можливість боротися із недобросовісною конкуренцією, багатоскладовий, а основним елементом цієї структури є законодавство про захист від недобросовісної конкуренції, яке є безпосереднім регулятором у контексті впливу держави на будь-які економічні процеси, що відбуваються в країнах із ринковою економікою. Понад те, його можна визнати провідним інструментарієм, завдяки використанню якого відкривається можливість захищати економічну конкуренцію на будь-якому ринку. Це твердження є абсолютно правомірним щодо сфери промислової власності, пов'язаної з різними ринками товарів, робіт і послуг.

Наразі у світовій економічній і діловій практиці категорія «недобросовісна конкуренція» має досить широке тлумачення. Під нею розуміються будь-які цілеспрямовані дії суб'єкта ринку проти конкурента, вчинені недозволеними методами. Розібравши дії суб'єктів господарювання, які мають ознаки недобросовісності, можна зробити такі узагальнення і висновки:

по-перше, недобросовісну конкуренцію розглядають як проведення цілеспрямованої політики, спрямованої на усунення конкурентів із ринку. Ціла група методів недобросовісної конкуренції заснована на психологічному впливі. Для цього існують такі способи:

- 1) встановлення контрастної ціни;
- 2) формування продавцем іміджу «простака» – малограмотної й недалекої людини;
- 3) обман покупця при покупці, обваження, обмірювання, обрахування;
- 4) ухилення від сплати податків, що сприяє встановленню більш низької ціни за рахунок зниження витрат;
- 5) продаж низькоякісного товару за цінами високоякісного;
- 6) використання демпінгу при продажі товару за цінами, нижчими за собівартість, для максимізації прибутку;

по-друге, недобросовісну конкуренцію розуміють як дії, поєднані з прямою або непрямою дезінформацією конкурентів або споживачів, введення їх в оману, напри-

клад, ведення справ під чужим іменем, використання фірмового найменування найбільш відомої фірми, використання чужої торговельної марки, невідповідність реклами дійсним властивостям і якості товару. При цьому може застосовуватися силовий вплив карного характеру на конкурентів, наприклад шантаж, кіднепінг, підпал. Відбувається дискредитація конкурентів, поширення неправдивих відомостей, які ганьблять. Цей метод називається "mud slinging" («обляпати брудом»); по-третє, недобросовісну конкуренцію можна розглядати як будь-які дії, що полягають у використанні обманних засобів в економічному суперництві.

Закон України «Про захист від недобросовісної конкуренції» передбачає такі групи виявів недобросовісної конкуренції: I – правопорушення, скоєні за допомогою неправомірного використання ділової репутації суб'єктів господарювання; II – правопорушення, вчинені шляхом створення перешкод суб'єктам господарювання у процесі конкуренції і досягнення переваг у конкуренції; III – діяння, пов'язані з неправомірним збиранням, розголошенням і використанням комерційної таємниці.

Висновки і пропозиції. Закон України «Про захист від недобросовісної конкуренції», прийнятий ще у 1996 році, нині потребує модернізації та удосконалення як щодо переліку видів і виявів недобросовісної конкуренції, розширення дефініцій статей, так і стосовно впровадження дієвих механізмів і застосування ефективних методів боротьби із виявами недобросовісних конкурентних дій суб'єктів господарювання на ринку. Закон має бути доповнений як складами правопорушень, так і засобами притягнення до відповідальності з точки зору процедурних моментів. Не можна оминати увагою й необхідність запозичення європейського, американського та азіатського досвіду.

Спробуємо дати власне визначення недобросовісній конкуренції. На наш погляд, її можна розглядати як дії, спрямовані на набуття переваг у підприємницькій діяльності, які суперечать вимогам закону, звичаям ділового обороту, ustalеній практиці, правилам етики й добросес-

ності, завдають або можуть завдати шкоди конкурентам, іншим суб'єктам господарювання чи споживачам. Такі дії можуть полягати у створенні перешкод діяльності інших суб'єктів на ринку, запламуванні ділової репутації суб'єктів господарювання, втручанні в діяльність конкурентів шляхом підкупу або шантажу, поширенні брудної, нечесної, хибної інформації про діяльність конкурентів, «переманюванні» покупців. Також ці дії можуть стосуватися використання у своїй діяльності чужого імені, товарного знаку, імітування етикеток, брендів, повному або частковому копіюванні моделей, тобто таких діяч, коли суб'єкт господарювання займає своє становище на ринку не завдяки власним досягненням і методам чесної конкурентної боротьби. Поширеним видом недобросовісної конкуренції є недобросовісна реклама, яка може містити неправдиві відомості, не відповідати дійсності або мати ознаки порівняння з конкурентами.

Серед загальних ознак виявів недобросовісної конкуренції можна вказати те, що за її наявності дії:

- 1) суперечать торговим та іншим звичаям у господарській діяльності;
- 2) посягають на ділову репутація суб'єкта господарювання;
- 3) призводять або можуть призвести до змішування.

З огляду на все вказане, постає питання стосовно реального закріплення правил і принципів конкуренції, адже в жодному нормативно-правовому акті вони не наведені, як і немає єдиного підходу до бачення того, що саме є принципами і правилами конкуренції (а отже, їх уніфікованого й загальноприйнятого трактування). Крім того, законодавство побудоване казуїстичним шляхом, тобто існує перелік правопорушень і передбачена відповідальність за них, але склади цих правопорушень не визначені.

Список використаної літератури:

1. Бакалінська О.О. Правове забезпечення добросовісної конкуренції в Україні: проблеми теорії і практики : автореф. дис. д-ра юрид. наук: 12.00.04 / Нац. акад. прав. наук України, НДІ приват. права і підприємництва ім. акад. Ф.Г. Бурчака. Київ, 2015. 32 с.
2. Бакалінська О.О. Адаптація конкурентного законодавства України відповідно до Угоди про асоціацію Україна – ЄС. *Публічне право. Зовнішня торгівля: економіка, фінанси, право*. 2017. №5. С. 96–106. URL: [http://zt.knteu.kiev.ua/files/2017/05\(94\)/10.pdf](http://zt.knteu.kiev.ua/files/2017/05(94)/10.pdf).
3. Безух О.В. Захист від недобросовісної конкуренції у сфері промислової власності : автореф. дис. канд. юрид. наук: 12.00.04. Донецьк, 2001, 18 с.
4. Благоразумова О.В. Вияв недобросовісної конкуренції в сфері торгівлі. *Ефективна економіка*. 2016. № 6. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/efek_2016_6_19.
5. Джуринський О.О. Поняття та основні ознаки недобросовісної конкуренції. *Університетські наукові записки*. 2009. №3(31). С. 155–161.
6. Коваль И.Ф. Неправомерное использование знаков для товаров, услуг и недобросовестная конкуренция. *Підприємництво, господарство і право*. 2004. №4. С. 7–11.
7. Павлюк Т.І. Сутність і роль конкуренції у ринковій економіці. *Економіка і суспільство*. 2016. URL: http://www.economyandsociety.in.ua/journal/6_ukr/2.pdf.
8. Паризька конвенція про охорону промислової власності від 20 березня 1883 року. *Верховна Рада України* : офіц. веб-портал. URL: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/995_123.
9. Про захист від недобросовісної конкуренції : Закон України від 7 червня 1996 року №236/96-ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. №36. Ст. 164.
10. Про захист економічної конкуренції : Закон України від 11 січня 2001 року № 2210-III. *Відомості Верховної Ради України*. 1999. №12. Ст. 64.
11. Roubeer P. *Theorie generale du droit (Histoire des doctrines juri) diques et philosophie des valeurs sociales*. 2e edition. Paris : Ed. Librairie du Recueil Sirey, 1951.
12. Слободчикова Ю.В. Форми недобросовісної конкуренції і методи її регулювання. *Економіка та держава*. 2010. №2. С. 92–94.
13. Щокін Р.Г. Сутність недобросовісної конкуренції за господарським законодавством України. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Юриспруденція*. 2014. № 11, т. 2. С. 18–21. URL: http://www.vestnik-pravo.mgu.od.ua/archive/juspradenc11/part_2/7.pdf.

Shvydka T. Fighting with an unfair competition: issues of legislative regulation in Ukraine

The article is devoted to the consideration of the concept of competition from the point of view of the characteristics of good faith and bad faith. The competition is defined in the legislation of Ukraine as "the competition between business entities, the purpose of which is to gain advantages over other business entities, using their own advantages, which makes it possible for buyers and other business entities to choose". The main in this definition is "gaining benefits through your own achievement". When advantages are acquired thanks to someone else's designation, the use of someone else's name, by discrediting other subjects, misleading consumers, etc., then we are already talking about unfair competition, or struggle, which, unfortunately, has a very widespread application. Considering the importance of this aspect and the number of manifestations of unfair competition, an important question arises about the introduction of an effective mechanism for combating manifestations of unfair competition in business and reforming the existing legislation.

It should be added that for domestic science and economics, the analysis of the main issues of the theory of competition is of particular relevance primarily because our state pursues an economic policy, with the aim of ensuring the development of market relations while maintaining the leading role of the state in the functioning of certain sectors of the national economy, and after the signing of the Association Agreement and the successful integration of Ukraine into the world economic space requires a detailed analysis of the essence of competitiveness in the new economic environment. The accumulation of theoretical knowledge and its practical application can contribute to the achievement of goals and the accelerated development of the market economy and the strengthening of the competitive advantages of our country.

Today, in the world economic and business practice, the category of unfair competition has a fairly broad interpretation, which means any purposeful actions of a market entity against a competitor, carried out by illegal methods. Among the common signs of manifestations of unfair competition, one can indicate that, if it exists, the actions contradict trade and other customs in economic activity; encroach on the business reputation of the enterprise; lead or may lead to mixing.

Based on all of the above, the question arises regarding the real consolidation of the rules and principles of the competition, because in one regulatory legal act they are not given, as well as there is no single approach to the vision of what exactly are the principles and rules of the competition (and therefore their unified and generally accepted interpretation). In addition, the legislation is constructed in a casuistic way, that is, there is a list of offenses and liability for them is provided, but the components of these offenses are not defined.

Key words: *unfair competition, competition policy, honesty, economic activity, economic policy of the state.*